

Nr 13.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19) om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.

Genom en den 6 februari 1953 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 46, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g **angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19)** **om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande** **till utlandet m. m.**

Härigenom förordnas, att lagen den 16 februari 1934 om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.¹, vilken enligt lag den 6 april 1951 (nr 152) gäller till och med den 30 juni 1953, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1955.

I fråga om de skäl, som anförts till stöd för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Sedan 1934 års riksdag (skr. nr 15) bifallit av Kungl. Maj:t i propositionen den 12 januari 1934 (nr 56) framlagt förslag till lag om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m., att gälla tills vidare till och med den 30 juni 1935, utfärdade Kungl. Maj:t den 16 februari 1934 lag i ämnet (nr 19), i det följande benämnd clearinglagen. Lagens giltighet har därefter vid olika tillfällen förlängts, senast genom lag den 6 april 1951 (nr 152) för tiden till och med den 30 juni 1953.

I clearinglagen har vidtagits vissa ändringar, beträffande 1 § genom lagar den 15 juni 1935 (nr 326), den 19 april 1940 (nr 234) och den 14 december 1945 (nr 859), beträffande 2 § genom lag den 23 mars 1945 (nr 66) samt i fråga om 3 § genom nyssnämnda lag den 15 juni 1935 och lag den 7 maj 1937 (nr 199).

Med stöd av clearinglagen [1 § a)] har Kungl. Maj:t meddelat förordnanden om clearing i förhållande till ett stort antal länder. Vidare har jämlikt clearinglagen [1 § b)] betalningsspärr upprättats i förhållande till ytter-

¹ Senaste lydelse av 1 §, se SFS 1945:859, av 2 §, se SFS 1945:66, samt av 3 §, se SFS 1937:199.

ligare åtskilliga länder. Slutligen har med tillämpning av lagen (2 § andra stycket) förordnande meddelats om tvångsclearing med Tyska riket (kungörelse den 8 september 1950, nr 494). Flertalet av ifrågavarande förordnanden har numera upphävts; de alltjämt tillämpliga avser i huvudsak clearing i förhållande till Italien och De Socialistiska Rådsrepublikernas union samt tvångsclearingen med Tyska riket.

Då, såsom nyss nämnts, clearinglagen upphör att gälla med utgången av juni månad 1953, har inom handelsdepartementet till övervägande upptagits frågan om utsträckning av lagens giltighetstid. En ifrågasatt förlängning av denna med två år har tillstyrkts av fullmäktige i riksbanken, flyktkapitalbyrån, likvidationsnämnden, valutakontoret, kommerskollegium och clearingnämndens likvidatorer.

Föredragande departementschefen, statsrådet Ericsson, har vid remissen till lagrådet anfört bl. a. följande.

»Beträffande den svensk-italienska clearingen må nämnas att förhandlingar för närvarande pågår dels mellan vederbörande svenska och italienska myndigheter och dels mellan de svenska myndigheterna och de inhemska sakägarna i syfte att avveckla denna clearing. Troligen kommer förhandlingarna att avslutas inom den närmaste tiden. Det finns anledning antaga att de skall leda till ett gynnsamt resultat. Främst på grund av den svensk-sovjetiska clearingen samt tvångsclearingen med Tyska riket föreligger emellertid alltjämt behov av clearinglagen. Jag förordar därför, att lagens giltighetstid förlängs med två år eller till och med den 30 juni 1955.»

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,
att förevarande proposition, nr 46, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 26 februari 1953.

På första lagutskottets vägnar:

OLOV RYLANDER.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Branting, Olofsson, Lodenius, Lindblom, Lundgren, fru Sjöström-Bengtsson, herr Herbert Hermansson och fru Wallentheim;

från andra kammaren: herrar Rylander, Landgren, fröken Öberg, herrar Gustafsson i Borås, Skoglund i Umeå, Johansson i Norrfors, Jacobsson i Sala och Fröding.